

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.83 ust.1 punkt 2 i 3 w zw. z art.6 ust.1 punkt 4, art.12 ust.1, art.13 punkt 2, art.18 ust.1 i ust.3 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1442,z późn. zm.), art.21 ust.1 i ust.2c , art.23, art.24 ust.2, art.26 ust.1 ustawy z dnia 6 lutego 1997 roku o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. nr 28, poz.153 ze zm.) stwierdził, że J. S. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu i rentowym w okresie od 1 grudnia 1999 roku do 26 stycznia 2000 roku jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. oraz że z wymienionego tytułu miesięczne podstawy wymiaru składek wynoszą:

1) na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne i rentowe:

- za grudzień 1999 roku – 1 000 zł,
- za styczeń 2000 roku – 1 000 zł;

2) na ubezpieczenie zdrowotne:

- za grudzień 1999 roku – 837,40 zł,
- za styczeń 2000 roku – 837,40 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy podkreślił, że J. S. w okresie od 10 czerwca 1999 roku do 26 stycznia 2000 roku został zgłoszony przez płatnika wyłącznie do ubezpieczenie zdrowotnego i w okresie od lipca 1999 roku do lutego 2000 roku płatnik złożył imienne raporty miesięczne o należnych składkach na ubezpieczenie zdrowotne. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że z dokumentów zaewidencjonowanych w systemie informatycznym wynika również, że w okresie od 1 stycznia 1999 roku do 26 stycznia 2000 roku J. S. nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń społecznych, a zatem z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie od 1 grudnia 1999 roku do 26 stycznia 2000 roku.

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wniósł uchylenie decyzji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Odwołujący wskazał, że bezspornym jest, iż umowa zlecenia stanowi obowiązkowy tytuł do ubezpieczeń społecznych oraz że przy podpisywaniu umowy zlecenia zleceniodawca ma obowiązek ustalić do jakich ubezpieczeń ma obowiązek zgłosić zleceniobiorcę, co odwołujący uczynił. Płatnik podkreślił także, iż celem art.83 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest usunięcie stanu niepewności, który mógłby wystąpić w relacjach dotyczących ubezpieczeń społecznych. W sytuacji zaś przedawnienia należności składkowych potrzeba osiągnięcia owego celu odpada. W ocenie skarżącego postępowanie przed organem rentowym nie może być bezprzedmiotowe, a nadto przedawnienie zobowiązań składkowych uwzględniane jest z urzędu, a po jego upływie następuje wygaśnięcia prawa (zgodnie z art.59§1 punkt 9 Ordynacji podatkowej w związku z art.31 i art.32 ustawy systemowej). Zdaniem skarżącego organ rentowy nie ma możliwości dochodzenia od płatnika składek z tego tytułu, gdyż zobowiązanie składkowe wygasło.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Decyzją z dnia 20 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.83 ust.1 punkt 2 i 3 w zw. z art.6 ust.1 punkt 4, art.12 ust.1, art.13 punkt 2, art.18 ust.1 i ust.3 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1442,z późn. zm.), art.21 ust.1 i ust.2c , art.23, art.24 ust.2, art.26 ust.1 ustawy z dnia 6 lutego 1997 roku o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. nr 28, poz.153 ze zm.) stwierdził, że J. D. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu

w okresie od 10 marca 2013 roku do 1 maja 2013 roku jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. oraz że z wymienionego tytułu miesięczne podstawy wymiaru składek wynoszą:

1) na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne, rentowe i wypadkowe:

- za marzec 2013 roku – 721,32 zł,
- za kwiecień 2013 roku – 1 478,40 zł,
- za maj 2013 roku – 38,75 zł;

3) na ubezpieczenie zdrowotne:

- za marzec 2013 roku – 935,18 zł,
- za kwiecień 2013 roku – 1.311,93 zł,
- za maj 2013 roku – 1.196,84 zł

Organ rentowy podkreślił, że płatnik składek zgłosił J. D. z tytułu wykonywania umowy zlecenia wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 września 2012 roku, a także złożył imienne raporty miesięczne o należnych składkach na ubezpieczenia zdrowotne za okres od 9 grudnia 2012 roku do kwietnia 2015 roku Z dokumentów zaewidencjonowanych w systemie informatycznym wynika, że J. D. z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz płatnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie od 10 marca 2013 roku do 1 maja 2013 roku, gdyż nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń społecznych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła pełnomocnik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.. Wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Wskazała, iż bezspornym jest że umowa zlecenia stanowi obowiązkowy tytuł do ubezpieczeń społecznych oraz że przy jednoczesnym zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę z co najmniej minimalnym wynagrodzeniem za pracę, zleceniobiorca nie podlega ubezpieczeniom społecznym. W ocenie skarżącego płatnik składek wykonał ciężący na nim obowiązek i ustalił do jakich ubezpieczeń ma obowiązek zgłosić zleceniobiorcę. Odwołujący wskazał, że zleceniobiorca złożył oświadczenie o posiadaniu prawa do emerytury oraz o zatrudnieniu na 1/8 etatu przez firmę (...) spółka cywilna i uzyskiwaniu z tego tytułu wynagrodzenia wyższego niż minimalne. Tym samym płatnik nie miał obowiązku zgłoszenia zleceniobiorcy do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Odwołujący wskazał, że organ rentowy błędnie ustalił podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne to jest emerytalne, rentowe, wypadkowe za okres od 10 marca 2013 roku do 1 maja 2013 roku przyjmując przychód odpowiednio za luty 2013 roku kwotę 721,32 zł, za marzec 2013 roku kwotę 1 478,40 zł, za kwiecień 2013 roku kwotę 38,75 zł (i w konsekwencji błędnie przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne) podczas gdy powinien przyjąć przychód odpowiednio za miesiąc w którym zleceniobiorca podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Zleceniobiorca osiągnął w ww. okresach następujące przychody: w marcu 2013 roku – 1 478,40 zł, w kwietniu 2013 roku – 1 201,20 zł , w maju 2013 roku 1.108,80 zł.

Pełnomocnik organu rentowego w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie

Postanowieniem z dnia 1 września 2015 roku zarządzono połączenie obu spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. w okresie od 10 czerwca 1999 roku do 26 stycznia 2000 roku wykonywał umowę zlecenia na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i w tym okresie został zgłoszony wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego. (okoliczności bezsporne)

Ze złożonego przez J. S. oświadczenia z dnia 10 czerwca 1999 roku wynika, że był on wówczas zatrudniony na podstawie umowy o pracę (w wymiarze 42 godzin tygodniowo) w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.. (oświadczenie k.6-7 w aktach rentowych dotyczących J. S.)

W okresie od 1 grudnia 1999 roku do 26 stycznia 2000 roku J. S. nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń społecznych, bowiem w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością był zatrudniony w okresie od 1 stycznia 1999 roku do 30 listopada 1999 roku. (zgłoszenie do ubezpieczeń – k.1 akt ZUS dotyczących J. S.)

J. D. od 1 września 2012 roku wykonywał umowę zlecenia na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.. Płatnik złożył imienne raporty miesięczne o należnych składkach na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2012 roku do kwietnia 2015 roku. (okoliczności bezsporne)

Ze złożonego przez J. D. oświadczenia z dnia 23 sierpnia 2012 roku wynika, że świadczył on wówczas usługi na podstawie umowy zlecenia w (...) spółce cywilnej w wymiarze 1/8 etatu. J. D. zobowiązał się do natychmiastowego zawiadomienia (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o zaprzestaniu pracy lub zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej bądź o uzyskaniu przychodu miesięcznego niższego niż minimalne wynagrodzenie. (oświadczenie k.13 w aktach rentowych dotyczących J. D.)

W okresie od 10 marca 2013 roku do 1 maja 2013 roku J. D. nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń społecznych. (dane o zgłoszeniach – k.4 akt ZUS dotyczących J. D.)

Za marzec 2013 roku płatnik wskazał podstawę wymiaru składek w kwocie 1061,40 zł, za kwiecień 2013 roku 1.438,40 i za maj 2013 roku 1.201,20 zł. (dane o podstawie wymiaru składek – k.7 akt ZUS dotyczących J. D.)

Wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za okres:

- 1) od 10 do 31 marca 2013 roku wynosi 721,32 zł, a na ubezpieczeni zdrowotne 935,18 zł,
- 2) od 1 do 30 kwietnia 2013 roku wynosi 1.438,40 zł a na ubezpieczenie zdrowotne 1.311,93 zł,
- 3) za dzień 1 maja 2013 roku wynosi 38,75 zł, a na ubezpieczeni zdrowotne 1.196,84 zł. (wyliczenie – k.4 odwrot akt ZUS dotyczących J. D..)

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z dokumentów, których strony nie kwestionowały.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania płatnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. są nieuzasadnione.

Na wstępie zauważyć należy, że decyzja o objęciu określonym tytułem ubezpieczenia społecznego, jak również decyzja ustalająca podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne ma charakter decyzji deklaratoryjnej, albowiem stwierdza jedynie zaistnienie stanu prawnego zgodnego z przepisami prawa ubezpieczeń społecznych. Na kształt decyzji dotyczącej ubezpieczenia wpływa tym samym jedynie fakt istnienia bądź nieistnienia tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, a w drugim przypadku – istnienie takiej sytuacji faktycznej, która odpowiada konkretnemu przepisowi regulującemu podstawę wymiaru składki.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.121 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają z

zastrzeżeniem art.8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są: pracownikami (art.6 ust.1 punkt 1), osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej „zleceniobiorcami”, oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4 (art.6 ust.1 punkt 4).

Stosownie do treści art.4 pkt 2a ww. ustawy płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne jest pracodawca – w stosunku do pracowników i osób odbywających służbę zastępczą oraz jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna pozostająca z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi. W świetle powyższego przepisu składki na ubezpieczenie społeczne za zleceniobiorcę (osobę świadczącą usługi, art.6 ust.1 punkt 4 ww. ustawy) zleceniodawca.

Zgodnie z treścią art.18 ust.1 i 3 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe zleceniobiorców stanowi przychód, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o świadczenie usług, jeżeli w umowie o świadczenie usług określono odpłatność za jej wykonanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych (art.20 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Podstawą wymiaru składek jest przychód faktycznie otrzymany lub pozostawiony do dyspozycji.

Natomiast zgodnie z treścią art.81 ust.1, 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 20154 roku, poz.581) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób zatrudnionych na podstawie umowy o świadczenie usług, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe tych osób, bez stosowania ograniczeń o których mowa w art.19 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W myśl art.4 punkt 9 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych „przychód” stanowią przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Zatem podstawę wymiaru składek stanowić będzie przede wszystkim wynagrodzenie osiągnięte przez pracownika (zleceniobiorcę). W wyroku z dnia 4 lutego 2013 roku (I UK 484/12, Legalis nr 669010) Sąd Najwyższy wyjaśnił, iż podstawę wymiaru składek o której mowa w art.9 ust.1a ww. ustawy stanowi wynagrodzenie za pracę wynikające z treści stosunku pracy. W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy wskazał, iż „wykładnia systemowa, funkcjonalna i celowościowa art.9 ust.1a ww. ustawy prowadzi do wniosku, że pojęcie „podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe użyte w art.9 ust.1 a ww. ustawy należy rozumieć jako wynagrodzenie za pracę wynikające z treści stosunku pracy, a nie jako przychód zdefiniowany w art.4 punkt 9 tej ustawy.”

W przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art.66 ust.1 ww. ustawy o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie (art.82 ust.1 ww. ustawy o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych). Zgodnie z treścią art.85 ust.4. ww. ustawy o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych za osobę wykonującą pracę na podstawie umowy zlecenia (...) składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza zamawiający, z zastrzeżeniem art.86 ust. 1 pkt 13a.

Należy też wskazać, iż jeżeli jedna osoba wykonuje kilka rodzajów działalności, z którymi wiąże się obowiązek ubezpieczenia społecznego mamy do czynienia ze zbiegiem tytułów do ubezpieczenia uregulowanym w art.9 ww. ustawy. W takich sytuacjach ustawodawca z reguły wskazuje, który z tytułów ma pierwszeństwo, czyli z którego z tych tytułów podlega się ubezpieczeniu z wyłączeniem obowiązku pozostałych tytułów. Zbieg obowiązku ubezpieczenia dotyczy tylko obowiązku ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Oba te ryzyka mają bowiem charakter ogólny, niezależny od konkretnego tytułu do ubezpieczenia. Ubezpieczonemu wystarczy zatem posiadanie jednego tytułu do ubezpieczenia, aby dane ryzyko było chronione. Ustawodawca w art.9 ww. ustawy podzielił tytuły do ubezpieczenia na dwie grupy: na te które bezwzględnie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia i nie mogą być z niego zwolnione

(np. stosunek pracy) i pozostałe tytuły, które mogą być zwolnione z tego obowiązku. Jeżeli zbiegają się ze sobą tytuły „bezwzględne” obowiązek ubezpieczenia dotyczy każdego z nich, natomiast jeżeli zbieg dotyczy tytułu „bezwzględnego” z tytułem „ogólnym” obowiązkiem ubezpieczenia jest tylko tytuł „bezwzględny”. Wyjątek od tej reguły wynika z art.9 ust.1a ww. ustawy zgodnie z treścią którego ubezpieczeni wymienieni w ust.1 (m.in. pracownicy), których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art.18 ust.4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust.1b i art. 16 ust. 10a. Zatem reguła ta nie ma zastosowania do zbiegu stosunku pracy z wykonywaniem umowy zlecenia w przypadku tych ubezpieczonych, których podstawa wymiaru składki z tytułu np. umowy o pracę jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę (ustalonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. nr 200, poz.1679). Osoby te podlegają obowiązkowi ubezpieczenia z posiadanych tytułów ogólnych (np. z umowy zlecenia) ex lege. Dochodzi więc do rozszerzenia obowiązku ubezpieczenia.

Przeprowadzone postępowanie wykazało, że J. S. oraz J. D. wykonując umowy zlecenia na rzecz płatnika spółki (...) zostali zgłoszeni jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego (obowiązek ten wynikał zarówno z ustawy z dnia 6 lutego 1997 roku o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, Dz.U. nr 28, poz.153 ze zm., jak i z ww. ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych), gdyż z ich oświadczeń wynikało, że osiągają dochody w wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Niemniej jednak w trakcie wykonywania umów zlecenia na rzecz płatnika J. S. nie miał innego tytułu do ubezpieczenia. Umowa ze spółką (...) trwała do dnia 30 listopada 1999 roku, a od 1 grudnia 1999 roku J. S. był zgłoszony do ubezpieczeń przez płatnika spółkę (...). Również w okresie od 10 marca do 1 maja 2013 roku J. D. nie posiadał żadnego innego tytułu do ubezpieczenia, poza umową zlecenia ze spółką (...).

Dodać także należy, że zgodnie z art.17 ust.1 wskazanej ustawy to na płatnikach składek ciąży obowiązek obliczenia, rozliczenia oraz przekazania należnych składek za ubezpieczonych. Obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym powstaje z mocy samego prawa (ex lege) w razie ziszczenia się ustawowych przesłanek tego obowiązku. Powstaje on niezależnie od winy płatnika składek, czy też jego przekonania o innym stanie rzeczy, nawet przekonania usprawiedliwionego.

Ponadto należy wskazać, że przewidziany w art.36 ust.2 ww. ustawy obowiązek zgłoszenia ubezpieczonego do ubezpieczeń społecznych istnieje niezależnie od prawdziwości oświadczenia zleceniobiorcy co do posiadania ubezpieczenia z innych tytułów. Obowiązek ten ma charakter bezwzględny, co oznacza to, że strony stosunku ubezpieczenia nie mogą go modyfikować wedle własnego uznania i potrzeb. W związku z powyższym na spółce (...) jako płatniku ciążył szczególny obowiązek zbadania czy J. S. i J. D. faktycznie posiadali tytuł do ubezpieczenia, mogący być podstawą zwolnienia z obowiązku objęcia ubezpieczeniem z tytułu umów zlecenia, niezależnie od treści oświadczenia, jakie mu złożyli.

Wnioskodawca nie może zwolnić się z obowiązku zapłaty składek wskazując, iż nie uzyskał informacji co do wysokości przychodów z innych tytułów. Nie ma też żadnego znaczenia dla powstania obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym chwila w której płatnik składek dowiedział się o swoich obowiązkach w tym zakresie.

Okoliczność, iż J. S. nie miał innego tytułu do ubezpieczenia społecznego w okresie od 1 grudnia 1999 roku do 26 stycznia 2000 roku, ani wysokość podstawy wymiaru składek nie była sporna.

W odniesieniu zaś do podnoszonego w odwołaniu od decyzji dotyczącej ubezpieczonego J. S. zarzutu, że postępowanie co do podlegania ubezpieczeniom społecznym przez J. S. z tytułu wykonywania na rzecz spółki, ATOS umowy zlecenia jest bezprzedmiotowe z uwagi na przedawnienie zobowiązań składkowych, wskazać należy, że stanowisko odwołującego jest nieuzasadnione. Decyzja dotycząca J. S. odnosi się do kwestii podlegania przez niego ubezpieczeniom społecznym i wysokości podstawy wymiaru składek, a nie zaś kwestii ustalenia zobowiązań składkowych. Czym innym jest bowiem kwestia ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym i określenie podstawy wymiaru składek, a czym innym jest kwestia ustalenia wysokości zobowiązania płatnika z tytułu

nieopłaconych składek. Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 lipca 2013 roku (III AUa 1688/12, Lex nr 1372292) zgodnie z którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach uprawnień wynikających z art.83 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych może wydać decyzję ustalającą prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w każdym czasie, a prawo do wydania takiej decyzji nie ulega przedawnieniu, temu bowiem (zgodnie z art. 24 ust.4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) podlegają jedynie należności z tytułu składek. Skoro decyzja dotycząca J. S. nie określiła należności jakie powinien opłacić płatnik to zarzut przedawnienia nie może zostać wzięty pod uwagę.

Jak wynika, z ustaleń Sądu w okresie od 10 marca do 1 maja 2013 roku J. D. nie posiadał żadnego innego tytułu do ubezpieczenia. Podlegał zatem w tym okresie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na podstawie umowy zlecenia. Organ rentowy prawidłowo wyliczył podstawę wymiaru składek ubezpieczonego za okres od 10 do 31 marca 2013 roku w wysokości 721,32 zł, za kwiecień 2013 roku w wysokości 1.478,40 zł i za 1 maja 2013 roku w wysokości 38,75 zł. Natomiast podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne wynosi za marzec 2013 roku – 935,18 zł, za kwiecień 2013 roku 1.311,93 zł i za maj 1.196,84 zł.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art.98§1 k.p.c. Zgodnie z treścią art.98§1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie (art.98§3 k.p.c.).

Od 1 stycznia 2016 roku obowiązuje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804). Zgodnie z treścią §21 ww. rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia sprawy w danej instancji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należy ustalić na podstawie §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. 2013.490), przy uwzględnieniu treści §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1078).

Wysokość wynagrodzeń pełnomocnika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. wynosi 180 zł od każdego z odwołań i została ustalona na podstawie §6 punkt 2 ww. rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

23 marca 2016 roku